

ΕΤΗΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις.....	φρ. 10—
» ταῖς ἐπαρχίαις.....	» 12—
» τῇ ἀλλοδαπῇ.....	» 20—
Ἡ συνδρομὴ εἶναι ἑτησίᾳ καὶ ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους.	

ὑπὸ τῆς γνωστῆς βιενναίας οἰκονομολογικῆς ἐφημερίδος «*Moniteur de la Chance Universelle*» (Μηνύτωρ τῆς Παγκοσμίου Τύχης) ἐξεδόθη ἀρτίως βιβλίον περιέχον πλείστας πληροφορίας ἀναγομένας εἰς πάντα τὰ μετὰ λαχείων εὐρωπαϊκὰ δάνεια (αὐστριακὰ, βελγικὰ, γαλλικὰ, γερμανικὰ, ἐλβετικὰ, ἰταλικὰ, ὀλλανδικὰ, ῥωμουνικὰ, ῥωσικὰ καὶ τουρκικὰ), ὡς καὶ πάντας ἀνεξαίρετως τοὺς ἀριθμοὺς τῶν ὁμολογιῶν αὐτῶν, τῶν κληρωθεῖσων ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως τῶν ἐν λόγῳ δανείων μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1879.

Τὸ ἀνωτέρω βιβλίον εὐρίσκεται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἑστίας», καὶ δύνανται οἱ συνδρομηταὶ αὐτῆς, ὅσοι εἶνε κάτοχοι ὁμολογιῶν τῶν ἀνωτέρω δανείων, νὰ συμβουλευθῶσιν αὐτό.

ΣΤΗΛΗ ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ

ὑπὲρ πατριωτικῶν καὶ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν.

ὑπὲρ τῶν προσφύγων οἱ ἐν Βηρυτῇ Ἕλληνες συνεισέφερον φρ. 896.

Ὁ κερδῆσας τὸν πρῶτον λαχὸν τοῦ δανείου τῆς Ἑθνικ. Τραπεζῆς κ. Ἐκτωρ Ψύχας ἐδωρήσε φρ. 500 εἰς τὸ μικρὸν κοράσιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου, Πραξιθέαν Καρατζᾶ, τὸ ὁποῖον ἐξήγαγεν ἐκ τῆς κληρωτικῆς τοῦ λαχνοῦ.

ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἦ ἐν Σμύρῃ ἀρτί ἀποδιώσασα Μαρία Βιτάλη ἐκληροδότησε 5 ὄθωμ. λίρας.

Ὁ κ. Βασίλ. Γελαδάκης ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἐνταῦθα δημοτικὸν νοσοκομεῖον ἑκατὸν τόπια πανίου πρὸς χρῆσιν τῶν ἀσθενῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

2181. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ε'. Τόμος Γ', 27 Ἰουλίου 1880. Ἀριθ. 239 (187). Λεπτά 20. Ἀθήναι. γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^ο, σ. 16. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τοῦ λιμεναρχείου Σιοπέλου ἐπὶ ἐπαναστάσεως. — Αἱ ἀναμνήσεις τοῦ Σεπτεμβρίου ὑπὸ Δ. Βικέλα. — Ἄνευ οἰκογενείας. (Μυθιστορία Ε. Μαλὸ, βραβευθεῖσα παρὰ τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Μετάφρ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ). — Οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιστήμης. (Ἐκ τῶν τοῦ Gaston Tissandier. Μετάφρ. Ἐλίζης Σκ. Σούτσου). — Δηλητηριάσεις γυναικὸς ἐξ ἐνδύματος. — Γυνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δούκ. Δε-λα-Ροσφουκῶ. (Μετάφρ. Γ. Ζωχιοῦ). — Δάνειον πνεύμα. — Ἐντυπώσεις. Ἀλήθειαι. — Μία συμβουλὴ καθ' ἑβδομάδα.

2182. Ὁ μικρὸς Ἀημέτριος Ἀρκέτης. Διήγημα μετὰ εἰκονογραφικῶν. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, 1880, 12^ο, σ. 88, χαρτ. δ. τιμ. δραχμῆς. [Οἱ ζήτουντες ὕγιᾶ καὶ τερπνὰ ἀναγνώσματα διὰ τοὺς παῖδά των

δύνανται νὰ εὕρωσιν ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Βλαστοῦ δόκιλον παιδικὴν βιβλιοθήκην, ἀξίαν πάσης συστάσεως. Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τούτῳ πωλοῦνται τὰ ἐπόμενα διδακτικὰ καὶ τερπνὰ βιβλία, ἅτινα καὶ κομψῶς εἰσι τετυπωμένα καὶ μετ' εἰκόνων κοσμοῦνται: Ὁ Γεωστάθης, Ὁ Χριστοφόρος. Ἡ μικρὰ καλύδη τοῦ δάσους, Ὁ μαργαριταρένιος σταυρὸς, Ἡ μικρὰ ἀλώπηξ, Ὁ Αἰμίλιος, Τὰ τρία διηγήματα, Τὸ παιδίον τῶν δασῶν, Ἡ ἀρχαία Ἑλλὰς ἱστορικὴ μνήμη εἰς τὰ παιδιά (κατὰ γλιφυρὴν μετάφρασιν τοῦ μακαρίτου Ε. Σίμου)].

2183. Μαθήματα ἐκ τῆς φυσικῆς ἱστορίας ὑπὸ Σ. Μηλιαρίκη, διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς. Ἐκδοσις δευτέρη. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, 1880, 12^ο, σ. 208, δρ. ν. 2.

2184. Ἐπιτομὴ τῶν παραλλήλων βίων τοῦ Πλουτάρχου. Διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πρὸς ἀνάγνωσιν. Ἐν Ἀθωνίου Βλάση. Ἐκδοσις τρίτη μετὰ εἰκονογραφικῶν. Ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ, 1880, 12^ο, σ. 184, δρ. 1. 50.

2185. Λόγος περὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ἐκφωνηθεὶς τῇ 24 Ἰουνίου 1880, ἡμέρᾳ τῶν ἐξετάσεων τῆς ἐν Ἑρμοῦπόλει ἱερατικῆς σχολῆς ὑπὸ τοῦ Μεθοδίου Παπαναστασιοπούλου, διευθυντοῦ αὐτῆς. Ἐν Ἑρμοῦπόλει, τύποις «Προόδου», 1880, 8^ο, σ. 28.

2186. *Histoire Grecque par Ernest Curtius*, traduite de l'allemand sur la cinquième édition par A. Bouché-Leclercq, Professeur suppléant à la Faculté des lettres de Paris. Tome Premier. Paris, Ernest Leroux, éditeur. 1880. Fascicule N° 2.

2187. *Del contrabbando di guerra*. Tesi di laurea del Dott. Spiridione Vlandi, approvata dalla Facoltà di giurisprudenza della R. Università di Pisa a pieni voti legali. In Pisa, 1880, 12^ο, p. 41.

2188. Θεατρικὴ βιβλιοθήκη, ἥτοι συλλογὴ τῶν ἐκλεκτοτέρων τραγωδιῶν, δραμμάτων καὶ κωμωδιῶν πρωτοτύπων τε καὶ ἐκμεταφράσεων, ἐκδομένη κατὰ τριμηνίαν ὑπὸ Στεφάνου Ν. Μ. Α. Μπαλάνου καὶ Γ. Χατζηπέτρου. Ἀδεία. καὶ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Ἔτος πρῶτον, τόμος α'. Ἐν Κωνσταντινουπόλει, τύποις Ε. Καγιόλ, 1880, 8^ο. [Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 8 τυπογρ. φύλλα περιέχοντα: Τὴν Ἑκάτην τοῦ κ. Φ. Α. Βουτσινᾶ καὶ Μ. Masson (κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Φ. Α. Βουτσινᾶ) καὶ τὸ δράμα τῶν κκ. Ε. Grange καὶ L. Thiboust (κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Στεφάνου Ν. Μ.). Ἡ Θεατρικὴ βιβλιοθήκη τιμᾶται ἐτησίως φρ. 24].

2189. *Dictionnaire des antiquités Grecques et Romaines d'après les textes et les monuments*. [Septième fascicule: lettres cas-chol]. Contenant l'explication des termes qui se rapportent aux mœurs, aux institutions, à la religion, aux arts, aux sciences, au costume, au mobilier, à la guerre, à la marine, aux métiers, aux monnaies, poids et mesures, etc, et en général à la vie publique et privée des anciens. Rédigé par une société d'écrivains spéciaux, d'archéologues, de professeurs et de juriconsultes sous la direction de MM. Ch. Daremberg et Et. Saglio. Ouvrage illustré de 3,000. Prix de chaque fascicule, broché=5 francs. Paris, Hachette et Co. 1880.

2190. *La Marine des anciens*, t. II. La Revanche des Perses, les Tyrans de Syracuse, par M. le vice-amiral Jurien de la Gravière, membre de l'Institut, 1 vol. in-18; Paris, Plon, 1880.

2191. Ὁ ἄωρος θάνατος Γ. Συνέλη. Ἐν Σμύρῃ, 1880, 8^ο, σ. 27.

Ὁ κ. Ε. Α. Paley, ἐν φυλλαδίῳ ἐκδοθέντι παρ' αὐτοῦ ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὸν τίτλον «On post epic or imitative words in Homer», περᾶται ν' ἀποδείξῃ διὰ τῆς ἐπὶ τῆς γλώσσῃς οἱ ὁ Ὀμηρος, ὃν νῦν ἔχομεν, δὲν εἶναι ὁ Ὀμηρος τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους καὶ ἐπιδημιώτερον ὁ Ὀμηρος τῶν χρόνων τοῦ Πεισιπλάτου, ἀλλὰ μίᾳ ἀρχαίᾳ καὶ τῶν χρόνων τοῦ Πεισιπλάτου, οἵτινες δὲν εἶναι ἀρχαιότεροι τῶν χρόνων τοῦ Θεοφράστου.

μὲν εἶναι ἐπιλύσιμοι, δηλ. σέρουσιν εἰς λύσιν, ἄλλοι δὲ εἶναι ὄλως ἀδιάλυτοι· ἀναμειγνύετε π. γ. τοὺς κύβους καὶ θέσετε αὐτοὺς ἐν τῷ κουτίῳ, ὡς εἴπομεν ἐν ἀριθ. 181· ἔαν ὁ συνδυασμὸς ὃν οὕτω κατηρτίσαστε εἶναι ἀδιάλυτος, ὅσας δὴ ποτε καὶ ἂν κάμετε κινήσεις τῶν κύβων (χωρὶς, ἐννοεῖται, νὰ ἐξαγάγητε τινὰ τοῦ κουτίου), εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχητε τὴν λύσιν· ὁ ἀδιάλυτος συνδυασμὸς μένει πάντοτε τοιοῦτος, ὅπως καὶ τοῦναντίον, συνδυασμὸς ἐπιλύσιμος καταλήγει πάντοτε εἰς λύσιν τοῦ παιγνίου. Ἐκ τούτων ἐπεται ὅτι εἰς τις συνδυασμὸς τῶν κύβων δύναται νὰ παραγάγῃ ἀπειροὺς ἄλλους, τῆς αὐτῆς φύσεως διὰ μετακινήσεως τῶν κύβων.

Ἐκ τῶν εἰρημένων συνάγεται ὅτι διὰ τὸν παίζοντα θὰ ἦτο λίαν ἐνδιαφέρον, ἔαν, δοθέντος ἐνὸς συνδυασμοῦ τῶν κύβων, ἠδύνατο νὰ ὁρίσῃ ἐκ τῶν προτέρων ἔαν ὁ συνδυασμὸς οὗτος εἶναι ἐπιλύσιμος ἢ ὄχι. Δύο τρόποι ὑπάρχουσιν, οἷτινες δύνανται νὰ πληροφωρῶσιν αὐτὸν περὶ τούτου, οὔτοι δὲ εἶναι οἱ ἐπόμενοι·

A) Ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ 15 κύβοι ἀναμειγθέντες εὐρέθησαν κατέχοντες τὰς θέσεις, ὡς δεικνύει ὁ ἐπόμενος πίναξ·

10	5	14	9
12	8	15	1
3	6	2	11
4	7	13	

Ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ 10 παρατηροῦμεν ὅτι δὲν ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἀριθμὸν ἄλλον μεγαλύτερον·

Σημειοῦμεν λοιπὸν	0
Ὁ 5 ἔχει πρὸ αὐτοῦ μεγαλύτερον ἀριθμὸν ἕνα, τὸν 10, σημειοῦμεν	1
Ὁ 14 δὲν ἔχει πρὸ αὐτοῦ μεγαλύτερον ἀριθμὸν, σημειοῦμεν πάλιν	0
Ὁ 9 ἔχει πρὸ αὐτοῦ δύο ο μεγαλύτερους ἀριθμούς, τὸν 10 καὶ 14, ὅθεν σημειοῦμεν	2
Καὶ οὕτως ἐφεξῆς καθ' ὅμοιον τρόπον· ὁ 12 ἔχει πρὸ αὐτοῦ ἕνα μεγαλύτερον	1
Ὁ 8 ἔχει τέσσαρας, τοὺς 10, 14, 9 καὶ 12	4
Ὁ 15 δὲν ἔχει κανένα	0
Ὁ 1 ἔχει ἐπτά μεγαλύτερους πρὸ αὐτοῦ	7
Ὁ 3 ἐπίσης ἐπτά	7
Ὁ 6 ἔχει ἑξί	6
Ὁ 2 ἔννεα	9
Ὁ 11 τρεῖς	3
Ὁ 4 ἑννέα	9
Ὁ 7 ἔχει ἐπτά	7
καὶ ὁ 13 δύο	2

Ἄτινα πάντα προστιθέμενα δίδουν ἄθροισμα 58

Τοῦ οὕτω εὐρεθέντος ἄθροισματος ὄντος ἀριθμοῦ ἁρτίου, ὁ ἀνωτέρω συνδυασμὸς εἶναι ἐπιλύσιμος· ἔαν τὸ ἄθροισμα ἦτο ἀριθμὸς περιττός, ὁ συνδυασμὸς θὰ ἦτο ἀδιάλυτος.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς δοκιμῆς εἶναι ἀσφαλῆς, τοῦτο δὲ καταφαίνεται ἔαν λάβωμεν τὸν συνδυασμὸν τῶν ἀριθμῶν ἐν τῇ τακτικῇ αὐτῶν σειρᾷ ἀπὸ τοῦ 1 μέχρι τοῦ 15, ἥτοι συνδυασμὸν λελυμένον. Ἐάν ἐν τοιοῦτῳ συνδυασμῷ ἠθέλομεν ἐξαρκῶσαι τὴν ἀνωτέρω μέθοδον τῆς προσθέσεως, ἠθέλομεν λάβει ἄθροισμα 0, ὅπερ ἀναλογεῖ πρὸς ἀριθμὸν ἁρτίον. Ἐάν τώρα πρὸς στιγμὴν ἠθέλομεν μεταθέσει ἐναλλάξ δύο ἀλλεπαλλήλους ἀριθμούς, τὸν 14 καὶ 15 π. γ., τὸ ἀποτέλεσμα ἦθελεν ἀλλοιωθῆ ἀμέσως, διότι τὸ ἄθροισμα ἀποδίδει ἀριθμὸς περιττός, 1, καὶ ὁ συνδυασμὸς ἀδιάλυτος, ἐν ᾧ ἅμα πάλιν ἠθέλομεν ἐναλλάξαι τὴν θέσιν τοῦ 13 καὶ 14, τὸ ἄθροισμα γίνεται ἁρτίον, 2, καὶ ὁ συνδυασμὸς ἐπιλύσιμος.

B) Ὁ δεύτερος τρόπος δοκιμῆς ἔαν συνδυασμὸς τις εἶναι ἐπιλύσιμος γίνεται ὡς ἐπεται·

Ὑποθέσωμεν πάλιν ὅτι οἱ κύβοι ἀναμειγθέντες εὐρέθησαν κατέχοντες τὰς θέσεις, ἃς καὶ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ συνδυασμῷ. Λαμβάνομεν ὑποθετικῶς τὸν 10 καὶ φέρομεν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, ἣν κατέχει ὁ 6. Λαμβάνομεν πάλιν τὸν 6 καὶ φέρομεν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, ἣν κατέχει ὁ 8· τοῦτον φέρομεν πάλιν εἰς τὴν θέσιν του, ἐν ᾗ ὑπάρχει ὁ 1, ὃν

λαμβάνοντες φέρομεν εἰς τὴν θέσιν του, ἣν τέως κατέχειν ὁ 10, ὅστις ἐξήχθη ἐκεῖθεν. Οὕτως ἀπετελέσθη μία σειρά με τακινήσεων. Ἐξακολουθοῦντες τὴν ἐργασίαν καθ' ὅμοιον τρόπον, λαμβάνομεν νῦν τὸν 5 καὶ φέρομεν εἰς τὴν θέσιν του, ἣν κατέχει ὁ 12, τοῦτον εἰς τὴν θέσιν του, ἐν ᾗ ὁ 11, τὸν 11 πάλιν εἰς τὴν ἰδικήν του ἐν ᾗ ὁ 2, καὶ τοῦτον εἰς τὴν θέσιν ἣν κατέχει τέως ὁ 5. Οὕτως ἀπετελέσθη δευτέρα σειρά μετακινήσεων. Ἦδη εξακολουθοῦντες ἀρχίζομεν ἀπὸ τοῦ 14, ὅστις λαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ 7, οὗτος τοῦ 15, ὁ 15 τοῦ 13, ὁ 13 τὴν θέσιν τοῦ 4, ὁ 4 τοῦ 9, καὶ τέλος ὁ 9 τὴν τοῦ 3, εἰς τρόπον ὥστε ὅλοι οἱ ἀριθμοὶ τοῦ παιγνίου κατέλαβον, ὑποθετικῶς τὰς τακτικὰς θέσεις των. Εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ἐφθάσαμεν ἐνεργήσαντες τρεῖς σειρὰς υποθετικῶν μετακινήσεων, ἥτοι περιττὸν ἀριθμὸν. Τοῦτο δεικνύει ἀσφαλῶς ὅτι ὁ ὑπ' ὄψιν ἡμῶν συνδυασμὸς εἶναι ἐπιλύσιμος· τοῦναντίον δὲ πρέπει νὰ ἐξαγκῶμεν, ἔαν αἱ σειραὶ τῶν μετακινήσεων εἶναι ἀριθμοῦ ἁρτίου.

Ἀλλὰ καὶ αἱ δύο προσκετθεῖσαι δοκιμαὶ τοῦτο ἔχουσι τὸ ἐλάττωμα ὅτι εἶναι ἱκανῶς περίπλοκοι, καὶ ἐπομένως δυσεκτέλεστοι ἀπὸ μνήμης. Ἐπεται ἐντεῦθεν ὅτι προτιμότερον θὰ ἦτο, δοθέντος συνδυασμοῦ τινος, νὰ χωρήσῃ τις κατ' εὐθείαν εἰς λύσιν αὐτοῦ, ἢ νὰ μεταχειρίζεται τὰς δοκιμὰς ὅπως μᾶλλον ἔαν ὁ συνδυασμὸς εἶναι ἐπιλύσιμος ἢ ὄχι.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον δὲ τῆς ἐπιλύσεως, παρατηροῦμεν ὅτι, οἷα δὴ ποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ τάξις καθ' ἣν ἠθέλον εὐρεθῇ οἱ κύβοι, πρέπει ἐκ παντὸς τρόπου νὰ προσπαθῶμεν ὅπως φέρωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1	2	3	4
12	15		5
11	14	13	6
10	9	8	7

Ἀπαραίτητον προσέτι εἶναι ἵνα ὁ κύβος 14 κατέχῃ τὴν θέσιν, ἐν ᾗ εὐρίσκεται ἐν τῷ πίνακι, ὅπερ ἄλλως τε δὲν εἶναι δύσκολον.

Ἴνα ἐπιτύχωμεν τὸν ἄνω συνδυασμὸν, μετακινούμεν πρῶτον τὸν κύβον 1 μέχρις οὗ φέρομεν αὐτὸν εἰς ἣν κατέχει θέσιν, τοῦ δὲ ἄλλους κύβους μετακινούμεν μέχρις οὗ ἔλθωσιν εἰς τὴν σειράν, ἐν ᾗ κυκλοειδῶς εὐρίσκονται, προσέχοντες νὰ εἰσάγωμεν εἰς τὸ τετράγωνον, ὅπερ νῦν κατέχουσιν οἱ κύβοι 15, 14 καὶ 13, πάντα κύβον, ὅστις πρόκειται νὰ καταλάβῃ τὴν τακτικὴν του θέσιν, μὴ μετακινούμεντες δὲ ἢ τὰς τέσσαρας μόνον ἐξωτερικὰς σειρὰς.

Ὅταν κατορθώσωμεν νὰ φέρωμεν τοὺς κύβους εἰς ἣν τάξιν δεικνύει ὁ ἀνωτέρω πίναξ, τότε κινούμεν τὸν 5 εἰς τὴν κενὴν θέσιν, κατόπιν αὐτοῦ τὸν 6, τὸν 7 καὶ οὕτως ἐφεξῆς ὅλους τοὺς κύβους τῶν τριῶν κατωτέρων ὀριζοντιῶν γραμμῶν, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ἐγγίξωμεν τοὺς κύβους τῆς πρώτης γραμμῆς.

Ὅταν, διὰ τῆς μετακινήσεως ταύτης τῶν κύβων τῆς δευτέρας καὶ τετάρτης ὀριζοντιῆς γραμμῆς καὶ τῶν δύο κατωτέρων ἐξωτερικῶν, φέρωμεν τοὺς κύβους εἰς τὴν ἀκόλουθον τάξιν:

1	2	3	4
5	6	7	8
14	13		9
15	12	11	10

τότε πρὸς τελικὴν τοῦ παιγνίου ἐπίλυσιν δὲν ἀπαιτεῖται ἢ νὰ μετακινήσωμεν, κατὰ τὴν αὐτὴν πάντοτε διεύθυνσιν, τὰς δύο τελευταίας ὀριζοντιεῖς γραμμὰς.

Ὅταν ὀλίγων γυμνασθῇ τις κατὰ τὸν ἄνω ὑποδειχθέντα τρόπον, ἡ λύσις τοῦ παιγνίου εἶναι πλέον ἐργασία ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 18 Ἰουλίου 1880.

**